

ΣΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑ ΜΑΣ

"Όταν τοῦ Σίρκου ή δύναμι 'c τη γῆ μας σ'σαρ ἀκρίδα
Ατελεωτή ἐπορπίσθη,
Σ' εἶδες, καράβη, ἀπόζησε μοράχα ή ἐλπίδα
Καὶ ή Πατρίς ἐκλεισθη.

Φ

Καὶ φερωμένος ἄγγελος ή Νίκη ἀπ' τὰ σύράργα
Σ' εἶδες δὲν κατεβαίνει·
'Αλλὰ Νεράϊδα γαλαρή ζωτή μ' ὁρῶντας στεργάνη,
Θαλασσογερημένη!

Φ

Καὶ πάλι σταρ σκόρπιος τ' ἀσκέργα τον ἔδω πέρα
Ο Τούρκος λυσσασμένος,
Σ' εἶδες, καράβη, ἐβρότησε μὲν περὶ πολλής φοβέρα
Καὶ ἀνάλαμψε τὸ Γέρος.

Φ

Καὶ δταρ 'c τῆς τῆς τὰ πέρατα θάμπωσε κάθε μάτι
Ἐρα καιρούργο ἀστέρι,
Τ' ἀστέρι ἡταν τὸ δαυλλι ποὺ τοῦ Κατάρη ἀκράτει
Τὸ δοκασμέρο χέρι.

Φ

Καὶ τώρα π' ἀγωρίζοται 'c τῆς δόξης των τὸ δρόμο
Νά κόψουν τὰ παιδιά μας,
Έστις, καράβη, 'c τούς ἐχθρούς σκορπίζετε τὸν τρόμο,
Τὴν τόλμη 'c τὴν καρδιὰ μας.

Φ

Ω! ἀμποτε νὰ σᾶς κυλᾶς ή Νίκη, πρέμο ἀγέρι,
Ἄς τρέμη τὸ Φεγγάρι!
Σᾶς κυβερνάει τὸ δρόμο, η τοχή, καὶ — ποδὸς τὸ ξέρει; —
Κ' η τοχή τοῦ Κατάρη...

Φ

Η θάλασσα μᾶς γέρνησε καὶ μάρα μας ἐστάθη
Μὲ πόρο καὶ φροντίδα.
Ἄτ τιλλι μηῆμα βροκεντε 'c τὰ φοβερά της βάθη,
Βροκεντε' έμετες ἀσπίδα.

Φ

Η θάλασσα μᾶς γέρνησε, γὰρ μᾶς καῆμος τεμάτη
Ἀπ' τὰ παλῆτα τὰ χρόγα
Καὶ εἰτε σ'σαρ τὰ πειραγτα, τὰ γαλαρά της πλάτη
Δὲ! η δόξα μας αἰώργα!

Τεύχρατος

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας πρέσβυτος τῆς Τουρκίας ἵνταῦθα πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀποθιώσαντος Ἀγκιάχ ἔργεται προσεχῶς βένεις τις ὄνδρας Φεριδούν. Τοῦτο πρέπει νὰ θεωρηθῇ ως νέα πρόκλησις τῆς Πύλης καθ' ἡμῶν, διότι ἀναμφισβόλως καὶ ὁ Φεριδούνης οὗτος δὲν δύναται η νὰ ἔχῃ ως ἔμβλημα τό: Κηρύξατε τὸν πόλεμο.

Τὸ ὅποιον ὅμως μεγάλως ἀποροῦμεν πῶς ὁ Φερι-Δούν. . . τοῦ Χρόνου Ἀθηνῶν δὲν μετέβαλεν ἀκόμη μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα εἰς: Κηρύξατε τὸν πόλεμο. . . . κατὰ τῆς Εύρωπης.

Πληροφορούμεθα ὅτι μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα καὶ τὴν ἀπρεπεστάτην διαγωγὴν τοῦ ἐν Ἀθήναις ἄγγελου πρέσβεως προσεχῶς προκηρύσσεται διαγωνισμὸς πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἀγάλματος τοῦ Καλπούζου καὶ στῆσιν αὐτοῦ ἐπὶ τῆς θέσεως, ἥτις μέχρι τοῦδε ἦτο προωρισμένη διὰ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γλάδστωνος.

Περιεργοτάτη δὲ εἶναι καὶ ἡ χρονολογικὴ σύμπτωσις, καθ' ἥν τὰς ἡμέρας ἀκριβῶς, καθ' ἀς τηρεῖ ἀνάστατον τὸ πανελλήνιον ἡ σκανδαλώδης συμπαριφορὰ ἐνὸς Βρεττανοῦ πρέσβεως

συμπληρωῦται ἔτος ἀπὸ τοῦ ξυλοκοπικοῦ ἐπεισοδίου τοῦ προκατόχου του. Ἀλλὰ θὰ μᾶς παιζουν ἀρά γε αὐτὴν τὴν φοράν εἰς ἀνταπόδοσιν τὸν Ἑλληνικὸν ὅμονον;

Φαντάζεσθε σεῖς ὅτι ἐν Βελιγραδίῳ ὑπάρχει, τυπόνεται, ἐκδίδεται καὶ ὅμιλοι περὶ τῆς συγχρόνου ἐν Ἀνατολῇ καταστάσεως τῶν πραγμάτων ἐφημερίες φέρουσα τὸ ὄνομα Βιδέλο; !! Ἀλλ' ἀρά γε φυτὸν ἡ βραστόν;

Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγελλον πρήθες ὅτι δύο ἄγγελοι θωρηκτὰ ἴθεσθησαν παρὰ τὴν Σούδαν.

— Βεβαίως, παρετήρησεν εὐστόχως εἰς, θὰ θέλουν νὰ εἰποῦν παρὰ τὸ Σουδάρ.

Μεταξὺ δύο:

— Μὰ πῶς διάκειλο ἔπεισε 'στὰ καλὰ καθούμενα ὁ Σαλισθουρῆς;

— Νά, ὅπως καὶ τὰ 'δικά μας ὑπουργεῖα... θὰ τούφυγε ὁ Παρνελιμαχαλόπουλος... !

Καὶ μία σκέψις σχετικὴ πρὸς τὰς περὶ ἀφοπλισμῶν διακονώσους καὶ τὰς ἀπειλὰς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν:

*Αν ἔξαναγκασθῇ ἡ κυβέρνησης νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὰς παρακελεύσεις τῶν μεγάλων δυνάμεων, θὰ εἴνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἥν θὰ ἐφαρμοσθῇ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν. . . . νόμος κατὰ τῆς ὀπλοφορίας.

ΕΛΑΤΕ

"Ολοι μαζί μας τάβαλαρ, ολοι γρά μῆς φωνάζουν,
μαζί μας τώρα θύμωσαρ καὶ οι μακαροναδες,
καὶ ἔκειτοι μὲ τὸν Σώλοβορε τὸν γάιδαρο μᾶς βάζουν,
καὶ στὰ τερά μας στέλλονται καὶ Ιταλῶν φεργάδες.

Φ

*Ετοι γυρίζει δ τροχός καὶ οι καιροὶ ἀλλάζουν,
καὶ δοσοὶ ἐλητάρεναρ γρά λίγη λευθερεά,
καὶ ἔκειτοι μὲ τὸν Σώλοβορο μᾶς ἀγριοκυντάζουν,
νὰ δεῖξουν εἰς τὴν ράχη μας καὶ αὐτοὶ παλληκαρά.

Φ

*Ελάτε, ω σωτῆρές μας, ελάτε, σταυροφόροι,
σεῖς ολοι ἐγατιού μας γενῆτε συντροφιά,
καὶ κάμετε τοὺς Τσούστιδες ἀγθρώπους μὲ τὸ ζόρι,
καὶ δῶστε τοὺς τὸν "Ολυμπο καὶ τὴν Αγρά Σοφιά.

Φ

*Ελάτε νὰ μᾶς κάψετε χωρίς κανέτρα πόρο,
καὶ ἀφοῦ μᾶς παραδώσετε δεμένους 'στὸν Σουλτάρο,
θανατάσετε τὰς Πλαταιάς, τὴν γῆν τῶν Παρθενώνων,
καὶ σχέδια ἐκδώσετε 'στὸν "Ομηρο ἀπάρω.

ΤΟΝ ΟΒΟΛΟΝ ΜΑΣ!

Παρακαλῶ τὸν ἀξιότιμον συνεργάτην καὶ ἀντίπαλόν μου κ. "Ιμβ οὐ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ λένω αὐτοβούλως τὴν Φαλιδα τοῦ ἐν Σιάρνη προστατευόμενου του κουρέως, ὅπως δι' αὐτῆς ἀφ' ἐνός καὶ διὰ τοῦ πελέκεως τῆς Κορσικανῆς χωρικῆς μου ἀφ' ἐτέρου, κόψωμεν τὴν ἀρξαμένην συζήτησιν. Τόσον καὶ τόσον αὖτη εἰς οὐδὲν θὰ κατέληγεν δριστικὸν ἀποτέλε-

σμα, διότι τὸ ζήτημα τῆς ὑπεροχῆς μεταξὺ τῶν δύο φύλων τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἔμεινε καὶ μένει ἀλυτὸν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἵσως τῆς κοσμογονίας. "Αλλως τε αὐταὶ αἱ ματαιόσχολοι συζητήσεις ἀρμόζουσι μᾶλλον εἰς ἐποχὴν ὄμαλὴν καὶ ἡρεμον, εἰς τὴν ἐποχὴν καθ' ἓν ἐπελαμβάνοντα τοῦ ζητήματος τούτου παρὰ τὰ τερπνὰ τῆς Φλωρεντίας περίχωρα οἱ μονότονον καὶ μαλθακὸν διέχοντες βίον ἤρωες τοῦ Βοκακχίου. Σήμερον δὲ συγκίνησις Ἱερὸς κατέχει τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ ἀνωτάτου ἀρχοντος μέχρι τοῦ τελευταίου πολίτου πᾶν τὸ μὴ ἀναφερόμενον εἰς τὰ τιμιώτατα τοῦ ἔθνους συμβέροντα εἰνεῖς ἀκαίρον καὶ παράχορδον.

Διὸ ἀρίστους κατὰ μέρος τὰς συγκινητικὰς ἱστορίας, τὰς κολακευούσας τὴν γυναικείαν ματαιότητα, λαμβάνω τὸ θέρρος ν' ἀποτείνω μίαν ἐπικλησιν πρὸς τὰς συμπολίτιδάς μου ἀνευ τῶν συνήθων περιττῶν στολισμῶν τοῦ λόγου. Ἰδοὺ τὸ ἥμισυ τοῦ χειμῶνος παρῆλθεν· αἱ κατ' ἔξογὴν ἡμέραι τῶν οἰκιακῶν διασκεδάσεων, τῆς εὐθυμίας, τῆς ζωηρότητος διέρρευσαν ἐφέτος στυγναὶ καὶ κατηφεῖς. Τὰ κλειδοχύμενα ἔμειναν συγῶντα· ὁ ἔρρυθμος κρότος τῆς ὄργήσεως οὐδεμιᾶς οὐ σπανιώτατα ἀντήχησεν εἰς τὴν ἡρεμίαν τῆς νυκτός· οὐ κόνις τῶν αἴθουσῶν δὲν ἐτράχυθη καὶ ἡ γραφίς τῶν χρονογράφων τοῦ τύπου δὲν ἐκοπίασε περιγράφουσα τὴν στερεότυπον λαμπρότητα τῶν ἑσπερίδων. Διότι ἡ προσδοκία βαρύνει τὴμερον δλῶν τὰ στήθη καὶ ἕκαστος νομίζει ὅτι θ' ἀσεβήσῃ, ἀν διαταράξῃ δι' ἀναρμόστου θορύβου εὐθυμίας τὴν ιερὸν καὶ ἐπίσημον γαλήνην ἢν ἐπιβάλλουσιν αἱ σοβαρόταται στιγμαὶ δὲ διερχόμενα. "Αν δύως κ' ἐφέτος ὁ χειμὼν ἡθελε διέλθει ὑπὸ τὰς συνήθεις αὐτοῦ ὄμαλὰς περιστάσεις, ἀναλογίσθητε εἰς ποίκις δαπάνας οὐδὲν ἀπεβάλλεσθε χάριν τῶν διασκεδάσεων σας· πόσα θὰ ἐδαπανᾶτε διὰ τὸ νέον φόρεμα τοῦ χοροῦ εἰς τὴν μοδισταν σας, πόσα διὰ ταινίας καὶ χειρόκτια εἰς τὸν ἔμπορον, πόσα δι' ἀμάξις, πόσα διὰ φωτισμόν, πόσα διὰ σακχαρικά, πόσα δι' ἄνθη, πόσα τέλος διὰ τὸ ἀναρθριμπτα ἐκεῖνα μικρὰ καὶ ἀπαραιτητα εἰς πᾶσαν ἑορτὴν πράγματα, τὰ ὅποια παρέχουσιν ἡδονὴν ἐπὶ ὅλης ὥρας καὶ μεταμέλειαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Τὸ ποσὸν τοῦτο ὅπερ ἐφέτος ἔνεκκτῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων καταρθώσατε νὰ ἐξοικονομήσητε, δικθέσατε το, χωρὶς νὰ τὸ ἐξοδεύσητε, ὑπὲρ σκοποῦ ὠφελίμου ἀποκτῶσαι δι' αὐτοῦ μετοχὰς τοῦ πατριωτικοῦ δανείου. Τοιουτοτρόπως τὰ χρήματα ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἡπαν προωρισμένα διὰ πρόσκαιρον εὑχαρίστησιν, χωρὶς νὰ δαπανηθῶσι θὰ σᾶς παράγωσι τὴν ἀτυγκρίτως μεγαλειτέσσαν εὐχαρίστησιν ὅτι ὡς Ἐλληνίδες καὶ σεῖς ἐξεπληρώσατε κακτὰ τὰς παρούσας ἡμέρας τῶν μεγάλων θυσιῶν ιερὸν πρὸς τὴν πατρίδα καθηκον.

n^c Ηγονίδ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗ

Τὸ κλειστὸν χειμερινὸν μακρὰ θέατρον ἀνοίγει τέλος πάντων τὰς πύλας του ὅχι δὲν νὰ παράσχῃ ὡς συνήθως ἐργασίαν εἰς τοὺς ἰατρούς, ἀλλὰ διὰ νὰ εὐεργετήσῃ τοὺς ταλαιπωρούμενούς.

"Η ὄργανισθεῖσα ὑπὲρ τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστρέτων παράστασις διὰ τὴν 25 Ιανουαρίου ἔσται λαμπρὰ καὶ τερπνὴ καλλιτεχνικὴ ἑσπερίς. Διδαχήθησαν ὑπὸ διαρόρων φιλομούσων κυριῶν καὶ κυριῶν φιλοδραματικῶν δύο γχλικαὶ καὶ δύο Ἑλληνικαὶ κωμῳδίαι μονόπρακτοι κατὰ τὴν ἔξτις τάξιν: α. Le feu au couvent 6'. 'Η κυρία Βεράνδη ἔργον ἀνέκδοτον τοῦ κ. Δ. Κορομηλᾶ γ'. Les curieuses καὶ δ'.

ὁ θάρατος τοῦ Περικλέους, χαριεστάτη κωμῳδία τοῦ κ. Κορομηλᾶ τόσον χειροκροτηθείσα ὅτε παρεστάθη πρό τινος εἰς τὸ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις θέατρον. Κατὰ τὰ διαλείμματα στρατιωτικὴ μουσικὴ θὰ ἐκτελέσῃ διάχορος μουσικὰ τεμάχια ἐν οἷς καὶ ώραιότατον ἐμβατήριον Στάσιμορα, τὸ ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου προτριλοῦς συνεργάτου κ. Κόκκου συντεθὲν καὶ μελοποιηθέν. Ο κ. Κόκκος θέλει προσέτι ἀπαγγεῖλει λίγην ἐπιτυχίαν ἀληθινὰς τὴν χάριν καὶ τὴν ἀρμονικὴν στιχουργίαν ποίημά του ὑπὸ τὸν τίτλον 'Ο Τράγος τοῦ Συντάγματος.

Πάσχει αἱ θέσεις ἐν τῷ θέατρῳ, πάντα τὰ θεωρεῖ κατελήφθησαν ἡδη, πολλοὶ δὲ φιλάνθρωποι προσήνεγκον φιλοτίμως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τριπλάσιου καὶ τετραπλάσιου τὸ τίμημα τῶν εἰσιτηρίων, ὥστε ἡ εἰσπράξις προμηνύεται ἀριστη. Τιμὴ καὶ ἐπανενος εἰλικρινὴς πρὸς τοὺς σγόντας τὴν εὐγενῆ πρωτοθουλίκην.

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΘΟΥΣΗΣ ΚΤΡΙΑΚΗΣ

Ο ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐν Παρισίοις διαμείνας καὶ ἐνταῦθα παρεπιδημῶν καλλιτέχνης κ. Φωκᾶς, ἐπιστέλλων ἐντεῦθεν διάχορος σχεδιάσματα εἰς τὸ ἔγκριτον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν Le Monde Illustré, εὑρεστήθη νὰ μᾶς παρέχῃ τὴν συνεργασίαν αὐτοῖς εἰς τὸ "Αστυν καὶ ὡς ἀπαρχὴν αὐτῆς παραθέτομεν εἰς τὴν ὄπισθεν σελιδᾷ σχεδίασμα αὐτοῦ παριστῶν μίαν σκηνὴν τοῦ γενομένου κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν συλλαλητηρίου ἐν τῷ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος.

Τὸ "Αστυν ἐλπίζει προσεχῶς νὰ ἐξασφαλίσῃ καὶ ἄλλων ἐκ τῶν ἐνταῦθα καλλιτεχνῶν τὴν συνεργασίαν ὅπως διὰ τῆς ἐγκαίρου δημιουρεύσεως εἰκόνων ἐπὶ τῶν τελευταίων γεγονότων ἀνταποκριθῶμεν καλλιοπεῖν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἐκθύμως παρασχόντος ἡμῖν τὴν ὄποστήρειξιν τοῦ κοινοῦ.

Οι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆς ὑπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου Βιλμπεργ ἐκδιδούμενης «Ἐλλάδος» βουλόμενοι νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ καὶ εἰς τὸ "Αστυν, ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τοῦ ὄποιου ιδιαίτερως ἐνδιαφέρεται καὶ τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο, δύνανται νὰ ἐγγράψωνται δι' αὐτοῦ ἀποστέλλοντες τὰ χρήματα (οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ εἰς χρυσὸν) πρὸς τὴν διεύθυνσιν του. Λαμβάνουσι δὲ δωρεὰν καὶ τὰ ἀπὸ τῆς ἀργῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ "Αστεος φύλλα.

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Β. Ζήσηρ. Μεσολόγγιον. Ἐληφθῆσαν. Τοῦ ϕύλλου ἡ ἀποστολὴ ἡρχισεν.—Γ. Το... Ζάκυνθον. Πέμπονται τὰ αἰτηθίντα· μᾶς ὄφελετε δύμως τὰ ταχυδρομικὰ ἀττικὰ πρέπει νὰ μᾶς ἐμβάσητε. Ποῦ εἶναι αἱ ὑποστήσεις σας;—Δ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Ἐληφθῆσαν. σᾶς γράφομεν θεωρίαρως.—Χ. Χρ... "Αστυν. Σᾶς πέμπομεν δύο τῶν αἰτηθίντων. Ἐληφθῇ ὁ λογαριασμός.—Δημ. Καφ... Καλάμας. Σᾶς ἐστάλη. —Παραβότῳ. Πολὺ μακρόν· ίσως σταχυολογήσωμεν τίποτε ἐξ αὐτοῦ. —Αιοώπῳ τῷ Φρυγί. Μά τέλος πάντων στελλετε κανέντι μέθον νὰ έδωμεν. —Α. Ι. Βοϊδάρην. Σᾶς ἐνεγράψαμεν τὰ ϕύλλα πέμπονται. —Χ. Β. Πλωμάριον. 'Ο ἐν Σμύρνῃ ἀνταποκρίτης μᾶς εἶναι δ. κ. Θεολ. Δημητριάδης, δι' αὐτοῦ δύνασθε νὰ ἐμβάσητε διπλεῖς· παρὰ τοῦ κ. Σ. οἰδὲν ἀκόμη ἐλάδομεν. —Δισαραγγύστῳ. 'Ελυμάστατε· καὶ δύμως εἶναι ἀληφῆς· διτὶ δπως· ἡτο συντεταγμένη ἡ ἀγγεῖλα ἀνῆκεν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἀστυνόμου.—Δαν. Εἰχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον· καὶ αὐτὰ θὰ γείνουν μὲ τὸν κατερδν. —Ωρίωντι. Χαλκίδα. Παράκαρπον πλέσον. —Νικολάκη. Μή ταῖς ὑγείαις σας!—Flavius. Αἱ περιστάσεις τὸ κατέστησαν πλέσον ἀκατάλληλον.—Νάχερ. Πρωτίτυπα δὲν ἔχετε; Εἰς τὴν ἐρώτησιν σας, νομίζουμεν δχι.—Α. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. 'Ἐληφθῇ καὶ τὸ δεύτερον.—Σ. Παπ... Αΐγιον. 'Ἐληφθῆσαν· θὰ συμμαρφωθῶμεν. —Χ. Χρ... "Αρταν. 'Ἐληφθῆσαν.